

РЕШЕНИЕ

№ 20095

гр. С, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110144489 по описа за 2023 година

Предявен е иск от Н. Н. Б, ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Н Г“ № 6, бл.Т вх..., чрез адв.Г. със съдебен адрес гр.С, бул.“В“ № 3, Търговски дом, кантора .., за осъждане на ответника С. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр.В, ул.“Р Л“ № .., да заплати на ищеца сумата от 5 000.00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от противоправно деяние, извършено на 05.08.2018 г. в гр.С, на платен паркинг в гр.С, ул.“Б“ № 14, при което ответникът поради неположени достатъчно грижи спрямо намиращото се под негов надзор куче, е допуснал то нападне ищцата, причинявайки ѝ болки и страдания, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 05.08.2018 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че на 05.08.2018 г. ищцата и съпругът ѝ са паркирали автомобила си на платен паркинг в гр.С, ул.“Б“ № 14, когато са били нападнати от куче. Последното е започнало да хапе ищцата, като съпругът ѝ, заедно с човек от паркинга са успяли да го отскубнат и да го вържат.

Според ищцата, тя е посетила УМБАЛСМ Пирогов, а след това и съдебномедицински кабинет, където са установени множество рани по дясната ѝ лопатка, 4 лентови кръвонасядания с размери 4/8 см. и дълбоки охлузвания по дясна ръка и дясна подбедрица, множество дълбоки охлузвания на лявото седалище, обширно мораво кръвонасядане по лява скулна област, буза и предна повърхност на лява ушна мида с размери 6.5/2 см.

Съобщава се, че е подадена жалба в 6 РПУ, по която е образувано ДП ../2019 г., пр.пр. № ../2019 г. по описа на СРП, а ответникът е бил осъден с решение по н.а.х.д.№../2021 г. на СРС, 21 състав като поради неположени достатъчни грижи в качеството му на лице, под чийто назор се е намирало кучето.

Ищцата твърди, че в резултат от посоченото деяние е претърпяла болки и страдания, изразяващи се в трудно движение на дясната ръка, невъзможност да седи. В същото време тя е изпитвала страх при излизанията си от къщи, като първите 20 дни след инцидента,

докато зарастнат раните по лицето ѝ, не е излизала.

Аргументира се становище, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от Б неимуществени вреди е 5 000.00 лв., които се иска съдът да ѝ ги присъди, ведно със законната лихва от датата на деликта.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, с който изразява становище по основателността на предявения иск. Ответникът оспорва ищцата да е търпяла посочените в исковата молба вреди, както и той самият да има вина за настъпването им. Навеждат се твърдения, че описаният от ищцата инцидент е настъпил изцяло по нейна и на съпруга ѝ вина.

В условията на евентуалност, ако съдът приеме, че е налице противоправно поведение на ответника, последният оспорва размера на претендираното обезщетение като неумерен и несправедлив.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и се представлява от упълномощен представител, който поддържа иска. Ответникът се представлява от пълномощник, който оспорва иска.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, допусната и приета е съдебно-медицинска експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приетото като писмено доказателство влязло в сила решение от 27.10.2022 г. по НАХД №../2021 г. по описа на СРС, С. Г. е признат за виновен в това, че на 05.08.2018 г. около 03:30 ч. в гр. С, ул. „Б“ № 14, на платен охраняем паркинг, не положил достатъчно грижи съгласно чл. 172, т. 2 ЗВМД и чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЖ на гръбначно животно – куче, порода „Американски старфордширски териер“, което се намирало под негов надзор, да осигури подходяща каишка и намордник, като кучето е било без намордник и без подходяща каишка, която се скъсала, в резултат на което причинило на В К Б средна телесна повреда по см. на чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 НК – престъпление по чл. 325в, ал. 1 НК.

С постановление от 27.11.2019 г. по пр.пр.№ ../2019 г. по описа на СРП и ДП ../2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, воденото наказателно производство честично е прекратено по отношение на собственика на кучето Д С Н..

От представеното съдебно-медицинско удостоверение №../2018 г. от 05.08.2018 г., се установява, че по ищцата са констатирани следните травматични увреждания на ищцата: множество рани, кръвонасядания и дълбоки охлузвания с характерни общи характеристики по типа на ухапване от куче; охлузване на лицето отляво, с които увреждания на ищцата е причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Посочено е, че тези травматични увреждания са получени от действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети, с ограничена контактуваща повърхност, каквито характеристики имат и зъбите на куче и могат да се получат по начин и време, съобщени от ищцата. Установено е, че уврежданията на лицето отляво се дължат на действието също на твърд тъп предмет с неравна и широка повърхност, каквито характеристики има и теренът. Представен е и лист за преглед на пациент от 05.08.2018 г., видно от който на ищцата е поставена диагноза: открита рана на други части на предмишницата и ѝ е назначена терапия. В амбулаторен лист от 07.08.2018 г. на ищцата е поставена основна диагноза: ухапване или удар от куче, с обективно състояние: рана на дясна предмишница с размери 5 на 6 см, с кора, покриваща увредата – превързана; множество ухапни рани в зоната на дясна лопатка с различна големина, като 3 от тях се третират; ухапни рани от лява плутеална зона с размери 2-3 см., на дължина секретирани; ухапни рани (3) на лява подбедрица с размери 2-3 см., секретирани; хематон вляво плутеално с мораво-синкав цвят. Направен е тоалет и превръзки, като е назначен и антибиотик.

От заключението по приетата съдебно-медицинска експертиза се установява, че при оказаната на ищцата спешна медицинска помощ в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ ѝ е поставена диагнозата: открита рана на други части на предмишницата. рана от ухапване от куче в областта на дясната лопатка, дясната предмишница и лявата подбедрица. При извършения съдебномедицински преглед са описани превръзки на гърба над дясната лопатка, една рана в областта на гърба, превръзки на дясната ръка и лявата подбедрица, пропити с червеникаво-кафеникава материя. При личния преглед на ищцата в.л. доц. д-р Г. е установило следното: два характерни белега над лявата лопатка, белег на десния лакът, белези на лявата седалищна област и лявата подбедрица. Посочено е, че установените белези съответстват на описаните изменения в приложените по делото документи и напълно отговарят да са получени от кучешко ухапване. Пояснено е още, че в съдебномедицинското удостоверение са описани и охузнятия и кръвонасядания по лицето и дълбоки охузнятия на дясната подбедрица, като описаните кръвонасядания и охузнятия на лицето и охузнятията на дясната подбедрица са с характер да са резултат от падане върху терена. Вещото лице излага, че в СМУ грешно е записано, че на гърба измененията са вдясно. Установява се, че на ищцата е било проведено правилно, спешно, хирургично лечение, антибиотична профилактика и профилактика против тетанус. Посочва се, че това е утвърдена практика в медицината при ухапвания от куче, тъй като зъбите на кучетата са носители на микроорганизми, вкл. и грамнегативни, каквито са на тетануса. Установява се още, че възстановяването на раните при ухапване от куче настъпва в срок от 20 – 25 дни.

От показанията на свидетеля В К Б, съпруг на ищцата, се установява, че е запознат с процесното нападение, доколкото при настъпването му е бил заедно с ищцата. Свидетелят посочва, че инцидентът е настъпил на 4-ти срещу 5-ти август 2018 г., в ранните часове на сутринта, на паркинга на ул. ”Л”, до 66-та гимназия, когато свидетелят и ищцата са се прибирали. Посочва, че паркингът се намирал в непосредствена близост до жилищна сграда, бил ограден, имал един изход и един вход с врата, като някой им отворил вратата, за да влязат в паркинга. Посочва, че на същия паркинг паркирали от около две седмици преди инцидента. Свидетелят посочва, че бил паркирал автомобила на паркинга и с ищцата тръгнали да излизат от него, като през това време кучето - американски станфорширски бултериер, доста масивно, ниско, набито, бежово на цвят, се намирало от лявата страна на излизане от паркинга, близо до входната врата, като лаело. Заявява, че кучето било завързано със синджир в колибата си. Посочва, че може би на синджира имало и допълнителна каишка, но не е убеден. Имало и човек, който бил на 10 – 15 метра отдясно от тях. Заявява още, че имало фургон, в който този човек пребивавал, който се намирал малко по-настрани от входа, като кучето било горе-долу до входа. Посочва, че човекът останал отвън, докато излязат от паркинга. Свидетелства, че кучето се откъснало от синджира и нападнало ищцата, дръпнало е чантата ѝ, а после я ухапал за крака, като тя паднала на земята, при което свидетелят се намесил и опитал да махне кучето, което го ухапало по ръцете няколко пъти. Човекът, който бил на паркинга също се опитал да махне кучето, но и той не успял. След което животното ухапало и седалищните части на ищцата, при което свидетелят вкарал ръката си в устата му, за да я разтвори, в резултат на което ищцата се освободила и излязла от паркинга. Свидетелства още, че след като пуснал кучето, то ухапало и охраната на паркинга. Заявява, че тогава звъннали на тел. 112 и изчакали линейката, която ги завела в Пирогов, където ги прегледали и превързали. Предполага, че кучето е било на паркинга като допълнителна охрана. Свидетелства, че след инцидента ищцата се е чувствала много зле, дълго време не е искала да излиза вечер, като все още изпитва страх от по-едри кучета, не желае да излиза сама никъде, да разхожда тяхното куче. Посочва, че с ищцата също имат куче, но след инцидента тя изцяло си е променила отношението към него. Сочи, че раните, които били на ръката ѝ, на гърба ѝ и на седалищните ѝ части, не били приятни за нея около два месеца, като и към ден днешен продължавала да използва козметика за третиране на белезите. Заявява още, че ищцата не

можела да седи правилно, трудно сядала, не желала да носи дрехи с гол гръб. Сочи, че от ръката на свидетеля в Пирогов били извадени 6 зъба от кучето и седми в МВР болница. Сочи още, че съпругата му все още не била преодоляла психическата травма. Посочва още, че кучето се е намирало на паркинга откакто свидетелят и ищцата паркирали автомобила си там, като винаги лаело, но не им е създавало проблеми до инцидента, както и че те не го били провокирали по никакъв начин. След инцидента е чувал и за други проблеми с това куче.

От разпита на свидетеля О К Б., свекърва на ищцата, се установява, че знае за процесния инцидент, тя е закарала ищцата до съдебна медицина и тя е събрала нещата ѝ от паркинга на другия ден. Сочи, че инцидентът е настъпил на 05.08.2018 г. на паркинг, който се намирал на бул."Л", в близост до жилищната сграда, където живеели тогава. Свидетелката разбрала за инцидента в 07:30 часа сутринта на 05.08.2018 г., когато ѝ се обадила Н., при което свидетелката отишла при тях. Заварила ги вече у дома, като и двамата изглеждали много уплашени. След което свидетелката отишла на паркинга, за да събере нещата на ищцата, като заявява, че процесното куче било вързано, с окървавена физиономия. След което свидетелката ги закарала до Съдебна медицина, след което и в МВР болница, за да ги превържат. Впоследствие свидетелката разбрала, че са били преди това в Пирогов и там им е била оказана първа помощ. Свидетелства, че доколкото е живяла в близост до паркинга, имала наблюдения върху него, като твърди, че впоследствие разбрали, че кучето не за първи път нахапвало хора. Заявява, че след инцидента Н. била много уплашена, не е искала да излиза от вкъщи без придружител или въобще да излиза от вкъщи, като и до ден днешен се страхувала от големи породи кучета. Сочи още, че Н. не е могла да сяда, тъй като едната буза на седалищната ѝ част била ухапана от кучето, като дълго време е била и с белези, които били отзад на рамото, долу на крака и на седалищната част. Свидетелката не знае дали има други физически травми, освен белезите, които и до ден днешен си ги носила, но психическата травмата от големите кучета все още си я имала.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За основателност на предявения иск с правно основание чл.50 ЗЗД ищецът следва да установи противоправно поведение на ответника, причинените му от него неимуществени вреди по вид и размер, както и причинната връзка между деянието на ответника и настъпилите вреди.

Съгласно разпоредбата на чл.50 от ЗЗД, за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Ако вредите са причинени от животно, тези лица отговарят и когато животното е избягало или се е изгубило. Всеки собственик, или лице, упражняващо надзор върху животното, дължи обезщетение за вредите, причинени от последното. В практиката на ВКС /решение № 309/04.06.2014 г. по гр. дело № 1354/2012 г., IV г. о./ е изяснено, че отговорността по чл.50 от ЗЗД се свързва със задължението да се упражнява надзор върху вещта, което се изразява в нейното наблюдение и полагане на грижа с оглед на управлението и употребата ѝ. Собственикът има задължение да упражнява надзор върху притежаваните от него вещи, а нарушаването на това задължение, когато от това са произтекли вреди за друго лице, е основание за ангажиране на деликтната отговорност. Възможно е при причиняване на деликта вещта да е била под надзора на друго лице, в който случай, както е предвидено в разпоредбата на чл.50 от ЗЗД, това трето лице заедно със собственика, отговаря солидарно към пострадалия. Отговорността за вреди от животни по чл. 50 от ЗЗД е обективна /безвиновна/ - каквато и грижа да е положил собственикът, причинена ли е вреда, той дължи обезщетение.

От събраните в настоящето производство писмени и гласни доказателства се потвърди механизма на настъпване на увреждането, като от показанията на свидетеля Б се

установява, че инцидентът е настъпил на 4-ти срещу 5-ти август 2018 г., в ранните часове на деня, на паркинга на ул. "Л", до 66-та гимназия, когато свидетелят и ищцата са се прибирали към вкъщи, като през това време куче, порода американски станфорширски бултериер, масивно, ниско, набито, бежово на цвят, се намирало от лявата страна на излизане от паркинга, близо до входната врата и лаело. Установява се, че кучето се е откъснало от синджира и е нападнало ищцата, дръпнало е чантата ѝ, а после я е захапало за крака, като тя паднала на земята, при което свидетелят се намесил и се опитал да махне кучето, което ухапало и него по ръцете няколко пъти. След което животното захапало и седалищните части на ищцата, при което свидетелят вкарал ръката си в устата му, за да я разтвори, в резултат на което ищцата се освободила и излязла от паркинга. Съдът кредитира показанията на свидетеля Б на основание чл. 172 ГПК с оглед на всички останали доказателства по делото, като намира същите за достоверни, доколкото свидетелят е пряк очевидец на случката и възприятията са му възпроизведени безпротиворечиво.

От събраните по делото гласни доказателствени средства, медицинска документация и заключението на вещото лице по приетата съдебно-медицинска експертиза се установяват настъпилите вреди за ищцата, както и причинната връзка – от съдебно-медицинското удостоверение №./2018 г. от 05.08.2018 г. се установява, че на ищцата са открити следните травматични увреждания: множество рани, кръвонасядания и дълбоки охлузвания с характерни общи характеристики по типа на ухапване от куче; охлузване на лицето отляво, като е посочено, че тези травматични увреждания са получени от действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети, с ограничена контактуваща повърхност, каквито характеристики имат и зъбите на куче и могат да се получат по начин и време, съобщени от ищцата. Установено е, че уврежданията на лицето отляво се дължат на действието също на твърд тъп предмет с неравна и широка повърхност, каквито характеристики има и теренът. От приетата съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира на основание чл. 202 ГПК, като компетентно, безпристрастно и обективно изготвена се установява, че при оказаната на ищцата спешна медицинка помощ в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ ѝ е поставена диагнозата: открита рана на други части на предмишницата. рана от ухапване от куче в областта на дясната лопатка, дясната предмишница и лявата подбедрица. При извършения съдебномедицински преглед са описани превръзки на гърба над дясната лопатка, една рана в областта на гърба, превръзки на дясната ръка и лявата подбедрица, пропити с червеникаво-кафеникава материя. При личния преглед на ищцата в.л. доц. д-р Г. е установило следното: два характерни белега над лявата лопатка, белег на десния лакът, белези на лявата седалищна област и лявата подбедрица. Посочено е, че установените белези съответстват на описаните изменения в приложените по делото документи и напълно отговарят да са получени от кучешко ухапване. Пояснено е още, че в съдебномедицинското удостоверение са описани и охлузвания и кръвонасядания по лицето и дълбоки охлузвания на дясната подбедрица, като описаните кръвонасядания и охлузвания на лицето и охлузванията на дясната подбедрица са с характер да са резултат от падане върху терена.

По отношение на размера на обезщетението - за неимуществени вреди поначало, въпреки липсата на възможност за съпоставяне между претърпени болки, страдания и психически затруднения и паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за тези увреждания, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливия размер на това обезщетение, което има компенсаторен характер. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението /т. 2 от Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС/, като например характер и степен на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, вредоносни последици, тяхната продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, неговото обществено и социално положение.

От свидетелските показания на свидетелите Б и Б. се установи, че след инцидента ищцата се е чувствала много зле, дълго време не е искала да излиза вечер, като все още изпитвала страх от по-едри кучета, не желала да излиза сама никъде, да разхожда дори тяхното куче, не можела да седи правилно, трудно сядала, като психическата травма все още не била преодоляна от нейна страна. Установи се, че раните по ръката, гърба и седалищните части създавали дискомфорт за ищцата в продължение на около два месеца, като и към днешна дата ищцата продължавала да използва козметика за третиране на белезите си. От заключението на вещото лице се установи, че на ищцата е било проведено правилно, спешно, хирургично лечение, антибиотична профилактика и профилактика против тетанус, като възстановяването на раните при ухапване от куче настъпвало в срок от 20 – 25 дни.

Преценявайки по справедливост, в съответствие с чл.52 от ЗЗД, характера и размера на причинените на ищцата морални болки и страдания, от кучето, намиращо се под надзора на ответника, за които по-горе се прие, че са доказани, съдът намира, че сумата, необходима и достатъчна за обезщетяване на причинените неимуществени вреди на ищцата възлиза на 5 000 лв., поради което предявеният иск подлежи на уважаване в неговата цялост, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 05.08.2018 г.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че възражението на ответника за погасяване на вземането по давност е неоснователно, доколкото в настоящия случай е приложима общата 5-годишна давност, която започва да тече от 05.08.2018 и към момента на подаване на исковата молба – 04.08.2023 г., все още не е изтекла.

При този изход на спора право на разноски има единствено ищецът. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 1200 лв. – разноски по делото.

Мотивиран от изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр.В, ул.“Р Л” № .., да заплати на Н. Н. Б, ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Н Г” № 6, бл.Т вх..., сумата от 5 000.00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от противоправно деяние, извършено от него на 05.08.2018 г. в гр.С, на платен паркинг в гр.С, ул.“Б” № 14, при което ответникът поради неположени достатъчно грижи спрямо намиращото се под негов надзор куче, е допуснал то да нападне ищцата, причинявайки ѝ болки и страдания, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 05.08.2018 г., до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА С. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр.В, ул.“Р Л” № .., да заплати на Н. Н. Б, ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Н Г” № 6, бл.Т вх..., сумата от 1200.00 лв., представляваща направени от последната разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____